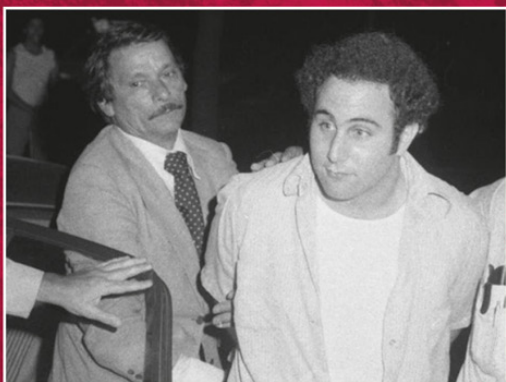

NEJKRUTĚJŠÍ

VRAZI

V DĚJINÁCH

AL CIMINO

Copyright © Arcturus Holdings Limited
Translation © Polzerová Nikola, 2023
Copyright © ALPRESS, s. r. o.

Všechna práva vyhrazena.
Žádnou část knihy není dovoleno užít
nebo jakýmkoli způsobem reprodukovat bez písemného
souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací
nebo odkazů, které tvoří součást kritického hodnocení.

Z anglického originálu MURDERS WHO MURDER
vydaného v roce 2023
nakladatelstvím Arcturus Publishing Limited
přeložila Nikola Polzerová
Redakční úprava Lukáš Foldyna
Vydalo nakladatelství Alpress, s. r. o., Frýdek-Místek, 2024
shop@alpress.cz
Vydání první

ISBN 978-80-7695-200-3

PŘEDMLUVA

Většina z nás má kliku. Během našich životů se s vraždou jedinkrát nesetkáme. Nespácháme ji, nejsme poznamenáni jejími dopady, a to ani zprostředkovaně přes členy rodiny či přátele, pokud máme opravdové štěstí. Přesto motiv zabíjení vévodí literatuře, filmu i televizním pořadům. Ať se nám to líbí, nebo ne, zdá se, že toto téma nepřestává fascinovat.

Samozřejmě že ve většině případů nám televize kriminální případy servíruje ve značně příkrášené podobě, například jako u Agathy Christie, ve *Vraždách v Midsomeru*, v příbězích o Sherlocku Holmesovi nebo v *Colombovi*. Motivy jsou jednoznačné – spor o závěť, žárlivost, nevdařený obchod. Jenže v reálném světě jsou vraždy jen zřídka elegantní a jednoznačné. Důkazem mohou být stránky novin a knih, jež jsou plné krvavých detailů nejsurovějších zločinů.

Ještě o krok dál ovšem zajdou pachatelé, kteří zabíjejí opakovaně. Sérioví vrazi jsou pozoruhodní jedinci, jejichž myšlenkové pochody se dají jen stěží pochopit. Někdy je na vině prostý sexuální chtíč, jenže většinou jsou jejich pohnutky daleko složitější.

Ona fascinace vraždami zčásti vyvěrá z úsilí, o nějž se z bezpečné vzdálenosti pokoušíme všichni, a to dostat se sériovým vrahům do hlavy. Co je k tomu žene? Proč je těší usmrcení jiné lidské bytosti? Nejprůtažlivější na tom všem je fakt, že se k vraždě uchylují zas a znovu, přestože jsou jen krůček od dopadení, jež zcela jistě skončí doživotním vězením nebo dokonce popravou. Někteří z nich v závěru „úspěšné“ kariéry téměř prahnou po tom, aby byli polapeni.

A pak je tu ještě jedna věc, která nás k nim tolik táhne. Přestože víme, že spořádanost je pro správný chod společnosti nezbytná, většina z nás chová k psancům, kteří si žijí podle svého, určitý obdiv. Zatímco v umění a jiných intelektuálních sférách – dokonce i v obchodní činnosti či politice – je podobné jednání skutečně hodno obdivu, sérioví vrazi jsou jiným typem psance. Sérioví vrazi porušují veškerá pravidla.

V žádném případě si nezaslouží uznání, právě naopak. Všem by bylo lépe, kdyby vůbec neexistovali. Nikdo z nás by někoho takového nechtěl poznat – snad jen prostřednictvím filmů, televize nebo knih, jakou je právě tato.

Následující stránky popisují dvacet sedm skutečných případů a já doufám, že vás uhranou stejně jako mě. Nakonec musím přidat nezbytné varování – v této knize se nacházejí popisy, jež mohou citlivé čtenáře velmi znepokojit, přesto však od nich nebudou moci odtrhnout oči.

Al Cimino
Bloomsbury, leden 2023

JEFFREY DAHMER: KANIBAL Z MILWAUKEE

Masový vrah z Milwaukee Jeffrey Dahmer schovával těla svých obětí v blízkosti vlastního domu. Jenže to mu bylo málo. Chtěl se jim přiblížit ještě o něco víc, proto nakonec začal požívat jejich maso. Díky tomu se staly jeho součástí a nikdy ho neopustily.

Dahmer započal kariéru vraha v roce 1978, když mu bylo pouhých osmnáct let. V té době jeho rodiče procházeli ošklivým rozvodem. Dahmerův otec rodinu již opustil a matka odjela na dovolenou. Dahmer zůstal doma sám, a jelikož se cítil osaměle, vyrazil mezi lidi. Po cestě nabral stopaře, devatenáctiletého bělocha jménem Steven Hicks, který měl namířeno z rockového koncertu. Padli si do noty a Dahmer Hickse zavezl zpátky do domu svých rodičů. Vypili pár piv a bavili se o životě. Pak se Hicks zvedl k odchodu. Dahmer jej prosil, aby zůstal, ale Hicks byl neústupný, proto jej Dahmer přinutil. Těžkou činkou jej udeřil do hlavy a následně ho uškrtil.

Dahmer Hicksovu mrtvolu odtáhl do sklepa a pomocí loveckého nože jej rozřezal na kusy. Měl s tím bohaté zkušenosti. V dětství si krátil čas pitváním zvířat. Jednotlivé kusy těla zabalil do igelitových sáčků a ukryl je ve sklepě. Jelikož zápach rozkládajícího se masa zanedlouho zaplavil celý dům, Dahmer jednou v noci sáčky posbíral a zakopal je do

Jeffrey Dahmer

nedalekého lesa. Brzy v něm začaly narůstat obavy, že hrob objeví místní, proto obsah znovu vykopali, lidské ostatky zbavil masa a kosti rozdrtil železnou palicí. To, co z mrtvoly zbylo, rozptýlil po zahradě a sousedních pozemcích. Trvalo téměř dalších deset let, než se Dahmer k vraždě uchýlil znovu.

V prosinci 1981 se Dahmer přestěhoval k babičce do Milwaukee ve Wisconsinu. Byl samotář a rád se poflakoval v gay barech. Když s někým navázal rozhovor, obvykle mu něco šoupl do pití a on upadl do kómatu. Dahmer se vybrané oběti nepokusil znásilnit, jen experimentoval. Když však majitel podniku Club Bar skončil v bezvědomí v nemocnici, Dahmera poslali za mříže.

V roce 1986 dostal roční podmínku za veřejné odhalování a masturbaci před dvěma dvanáctiletými chlapci. Soudci tvrdili, že se pouze potřeboval vymočit, a slíbil, že se to už nebude opakovat.

Šest dní po skončení podmínky v listopadu 1987 sbalil v gay baru čtyřiatřacetiletého Stephena Tuomiho. Společně

odešli do hotelu Ambassador a měli sex. Když se Dahmer na druhý den probudil, Tuomi nejevil známky života. Ústa měl zakrvácená a krk samou modřinu.

Dahmer se minulou noc velmi opil a až ráno si uvědomil, že Tuomiho nejspíš uškrtil. Nacházel se v hotelovém pokoji, vedle něj ležela mrtvola a každou chvíli mohla na dveře zaklepat pokojská. Vyběhl ven a narychlo koupil objemné zavazadlo. Tuomiho tělo nacpal dovnitř, zavolal si taxi a nechal se odvézt k babičce. Řidič mu dokonce pomohl těžký kufr odtáhnout před dům. Dahmer poté tělo nasekal na kusy a ty uložil do plastových pytlů, které nechal pro popeláře ležet u obrubníku. Počínal si na výbornou a nenechal za sebou žádné stopy. Když policie Tuomiho zmizení začala vyšetřovat, tělo už bylo kdoví kde. Dahmerovi prošla druhá vražda.

Vyšinutá mysl

Sex, náklonnost a smrt byly nyní v Dahmerově mysli neoddělitelně propojené. O čtyři měsíce později narazil na Jamese Doxtatora, čtrnáctiletého prostituta indiánského původu, a nabídl mu padesát dolarů za pořízení několika nahých fotek. Zavezl ho do babiččina domu a v suterénu se pomilovali. Dahmer mladíkovo pití říznul účinným sedativem. Jakmile Doxtator ztratil vědomí, uškrtil ho. Následně mrtvolu rozkrájel, maso oddělil od těla, kosti rozdrtil na prach a roztrousil po okolí.

O dva měsíce později Dahmer potkal dvaadvacetiletého bisexuála Richarda Guerrera, který byl na mizině. Dahmer mu nabídl peníze výměnou za natočení sexuální nahrávky. V suterénu měli orální sex, pak ho zdrogoval, uškrtil, a jen co na mrtvole vykonal další orální sex, těla se zbavil.

Tou dobou si Dahmerova babička začala stěžovat na puch, který sužoval celý dům. Poté v garáži objevila krvavou skvrnu. Dahmer se hájil tím, že zde preparoval zvířata. Babička se sice nechala obalamutit, ale zároveň mu dala jasně najevo, aby se odstěhoval.

Dahmer si našel malý byt v polorozpadlé budově v černošské oblasti. Hned první noc do bytu vlákal Keisona Sinthasomphona, třináctiletého laoského chlapce, kterého jako všechny před ním omámil. Chlapci, jehož staršímu bratrovi se o něco později setkání s Dahmerem stalo osudným, se podařilo uniknout. Dahmer byl zadržen za sexuální napadení. Ve vězení strávil týden, načež byl propuštěn na kauci.

Ohavné suvenýry

Dahmerovi se jeho zabijácké choutky nedařilo držet pod kontrolou. Krátce po propuštění se seznámil s pohledným šestadvacetiletým bisexuálním černochem Anthonym Searsem. Ze strachu, že policie sleduje jeho byt, odvezl Searse do babiččina suterénu. Pomilovali se, pak ho Dahmer zdrogoval, uškrtil a tělo rozčtvrtl. Ostatky vyhodil do popelnice, lebku a genitálie si však nechal na památku.

Když se Dahmer znovu objevil u soudu, státní zástupce naléhal, aby na něj byl za sexuální napadení třináctiletého Keisona Sinthasomphona uvalen trest odnětí svobody na pět let. Dahmerův právník jej hájil tím, že šlo o ojedinělý případ. Jeho klient, jak uvedl, je homosexuál a alkoholik, a jako takový potřebuje psychiatrickou pomoc, nikoliv trest. Dahmer vyfasoval pětiletou podmínku a jeden rok veřejně prospěšných prací.

To však nepomohlo. Dahmer se nechal svými vražednými sklony zcela oslepit. V klubu natrefil na mladého černocho, kterému nabídl peníze výměnou za intimní fotografie. U sebe v bytě mladíkovi nalil skleničku alkoholu a do ní

přidal sedativa. Když omdlel, Dahmer jej uškrtil, vysvlékl a na nebožtíkovi vykonal orální sex. Pak tělo rozřezal. Lebku natřel šedou barvou a uložil do sbírky.

Následně si vyhlédl dalšího známého homosexuála přezdívaného Šejk a dopustil se na něm téhož jako na jeho předchůdci. Pouze s tím rozdílem, že tentokrát měl s obětí sex ještě předtím, než ji zdrogoval a uškrtil.

Dalším v pořadí měl být patnáctiletý Hispánc, na toho se však usmála štěstěna. Dahmer mu za nahé fotky nabídl dvě stě dolarů. Mladík se svlékl, jenže Dahmer podcenil situaci a zaútočil na něj gumovou palicí ještě předtím, než mu podstrčil uspávací drogu. Chlapec se mu ubránil. Dahmer se nakonec uklidnil, a když mu Hispánc slíbil, že si incident nechá pro sebe, Dahmer jej nechal odejít, a dokonce mu zavolal taxi.

Další den mladík slib porušil a obrátil se na policii. Strážníky však prosil, aby o věci pomlčeli před jeho pěstouny, a policie nakonec celý případ zametla pod koberec.

Když si Dahmer o několik týdnů později vyhlédl svou další oběť, toužil po něčem víc než obvyklém sexu, vraždě a odporném pitvání. Rozhodl se, že si nechá celou kostru. Většinu masa rozpustil v kyselině, ale nedotčený biceps si odložil do lednice.

Sousedé si brzy začali stěžovat na zápach hnijícího masa. Dahmer se omluvil a vysvětlil, že má rozbitou lednici a čeká na příchod opraváře.

Ohyzdne fotografie

Třidvacetiletý David Thomas, Dahmerova další oběť, nebyl gay. Měl přítelkyni a tříletou dceru, za peníze se však nechal odvést k vrahovi domů. Poté, co jej zdrogoval, si Dahmer uvědomil, že se mu jeho nejnovější úlovek vlastně příliš nezamlouvá. Ale protože měl strach, že by Thomas po probuzení

dělal problémy, raději ho zabil. Tentokrát si čtvrcení těla užíval do sytosti a celý postup si krok po kroku fotografoval.

Devatenáctiletý začínající model Curtis Straughter si zrovna s Dahmerem užíval orální sex, když na něj začal působit uspávací prostředek. Dahmer jej uškrtil a stejně jako předtím proces porcování detailně zdokumentoval. Lebka mu opětovně sloužila namísto trofeje.

Vražda devatenáctiletého Errola Lindseyho probíhala ve stejném duchu. Dahmer mu nabídl peníze za lechtivé fotografie, následně jej omámil, uškrtil a rozčtvrtil. Nechutné dílo bylo podrobně nafoceno a do vrahovy sbírky přibyla nová lebka.

Jednatřicetiletý hluchoněmý Tony Hughes taktéž kývl na nabídku padesáti dolarů za nahé fotky. V jeho případě se však Dahmer příliš nehonil, a než ho rozřezal, nechal Hughesovo tělo několik dní ležet v obývacím pokoji.

Další přišel na řadu starší bratr Keisona Sinthasomphona, čtrnáctiletý Konerak. Jenže zločin nevyšel podle plánu. Dahmer chlapce zdrogoval, načež jej svlékl a znásilnil. Ale poté, místo aby jej sprovodil ze světa, vyrazil ven pro pivo. Při zpáteční cestě spatřil Koneraka stát uprostřed ulice. Byl nahý, krvácel a bavil se se dvěma černoškami. Dahmer jej chtěl odtáhnout k sobě domů, ale dívky jej bránily vlastními těly. Jedna z nich zavolala policii a zanedlouho přijely dva hlídkové vozy.

Když se strážníci začali vyptávat, co se stalo, Dahmer jim napovídal, že měli s Konerakem malou rozepři. Povedlo se mu je přesvědčit, že chlapci bylo již devatenáct let, a díky polonahým snímkům, které jim ukázal při prohlídce bytu, doložil historku, že jsou s Konerakem milenci. Policie si neuvědomila, že fotografie byly pořízeny v době, kdy byl Konerak mimo sebe.

Konerak celou dobu nečinně seděl na sedačce v přesvědčení, že má nejhorší za sebou. To se však mýlil. Policie Dahmerovo vysvětlení přijala a odjela. Konerak byl okamžitě uškrten a rozčtvrcen. Tři odpovědní policisté byli později propuštěni.

Ještě jednu skleničku

Dahmer se zúčastnil pochodu na podporu gayů v Chicagu a při cestě domů si vyhlédl dalšího nadějného manekýna Matta Turnera. V bytě jej uškrtil a rozřezal.

Když si Dahmer v gay baru začal namlouvat třiaadvacetiletého Jeremiaha Weinbergera, mladík se poradil se svým bývalým spolubydlícím, zda je dobrý nápad odejít s neznámým mužem. „Jasně, vypadá v pohodě,“ odpověděl spolubydlící.

Dahmer si svou novou kořist zjevně oblíbil. Celý následující den strávili v posteli. Pak se Weinberger podíval na hodiny a oznámil, že je čas jít domů. Dahmer jej prosil, aby si s ním vypil ještě jednu skleničku. Jeho hlava skončila v mrazáku hned vedle hlavy Matta Turnera.

Když Dahmer přišel o práci, měl na mysli jedinou věc, která by mu dokázala zlepšit náladu. Oslovil čtyřiaadvacetiletého černocho Olivera Lacyho, odvezl jej k sobě do bytu, uškrtil a jeho bezvládné tělo zneužil.

O čtyři dny později přijal pětadvacetiletý Joseph Bradholt, ženáč se dvěma dětmi, Dahmerovu nabídku na focení aktů a podle vrahovy výpovědi se ochotně přidal k orálnímu sexu. Jeho trup se utopil v popelnici plné kyseliny.

Nedbalý zabiják

Tou dobou měl Dahmer na svém kontě již sedmnáct obětí. Všechny vraždy probíhaly téměř na vlas stejně a on začínal být natolik nedbalý, že jeho dopadení bylo na spadnutí. Dvacátého druhého června 1991 potkal Tracyho Edwardse, mladého černocho, který zrovna přicestoval z Mississippi. Kolem sebe měl partu přátel. Dahmer je všechny pozval k sobě domů na večírek. Skupině navrhl, že s Edwardsem pojedou napřed a nakoupí pár piv. Ostatní měli dorazit o něco

později. Edwards souhlasil. Jenže nevěděl, že Dahmer dal jeho přátelům špatnou adresu.

Edwardsovi se Dahmerův byt nezamlouval. Zvláště zapáchal. Měl tam akvário s několika bojovnicemi pest-rými. Zatímco mu Dahmer vyprávěl, jak se rybičky navzá-jem vraždí, on nervózně pokukoval po hodinách a upíjel stu-dené pivo.

Jakmile pivo dopili, Dahmer návštěvě nabídl rum s kolou. Do nápoje přidal sedativum. Edwards začal být ospalý. Dahmer jej objal kolem ramen a zašeptal, že s ním touží ulehnout do postele. Edwards byl rázem zcela vzhůru. Bránil se, že došlo k omylu a že už musí jít.

Než se nadál, měl spoutané ruce a Dahmer mu k hrudi tiskl sekáček na maso. Nařídil mu, aby se vysvlékl. Edwards pochopil, že se nachází ve vážné situaci. Věděl, že musí útočníkovi vyhovět a uvolnit napětí. Pomalu si rozepl košili.

Dahmer navrhl, aby se přemístili do ložnice, a směr nazna-čil nabroušenou čepelí. Místnost byla vyzdobena fotogra-fii nahých mužů. Další snímky zobrazovaly rozčtvr-cená těla a kusy masa. Narůstající zápach se nedal vydržet. Zdálo se, že hnilobný puch vychází z plastové popelnice pod oknem. Edwards si zbytek domyslel.

Dahmerovi se zachtělo podívat se na film. Posadili se na postel a pustili si *Vymítače ďábla*. Strašidelný snímek Dahmera upokojil. Edwards myslel na útěk.

Dahmer v jednu chvíli prohodil, že pokud neuposlechne jeho příkazy, vyrve mu srdce z hrudi a pěkně si na něm po-šmákně. Potom muži nařídil, aby si sundal zbytek oblečení, jelikož si jej chtěl vyfotografovat. Jen co se Dahmer natáhl pro foťák, Edwards se chopil příležitosti. Udeřil vraha do spánku. Dahmer se skácel k zemi. Edwards mu ještě uštědřil kopanec do břicha a uháněl ke dveřím.

Dahmer jej doběhl a nabídl se, že mu odemkne pouta, ale Edwards na něj nedbal. Silou rozrazil dveře a utíkal jako o život.

Uprostřed Dvacáté páté ulice Edwards spatřil policejní auto. S křikem vyrazil kupředu. Strážníkům vysvětlil, že se ho nějaký šílenec snaží zabít, a ukázal jim cestu k Dahmerovu bytu.

Zvláštní puch

Dveře jim otevřel upravený běloch, jenž se zdál klidný a vyrovnaný. Policisté znejistěli – jenže pak ucítili zvláštní puch.

Dahmer přiznal, že Edwardsovi vyhrožoval. Tvářil se kajicně a hájil se tím, že nedávno dostal v práci výpověď a žal utápěl v alkoholu. Když však strážníci požádali o klíček od železnic, odmítl a začal být agresivní. Policisté jej zatáhli zpátky do bytu a ve vteřině mu tvář přitlačili k podlaze. Odříkali mu jeho práva. Poté se rozhlédli kolem. Jeden z nich otevřel lednici.

„Proboha,“ vydechl. „Tady leží lidská hlava.“

Dahmer zavřískal jako divé zvíře. Policie vyběhla ven pro pouta. Následně se vrhli na důkladnou prohlídku bytu.

Lednička obsahovala kusy masa v igelitových sáčcích, včetně lidského srdce. V mrazáku se o sebe opíraly tři mužské hlavy. Ve skříni našli bizarní fotografie, tři lidské lebky a sbírku kostí. Další dvě lebky se ukrývaly v hrnci ležícím na plotně. Jiný hrnec byl plný mužských genitálií a několika useknutých rukou a v popelnici uložené v ložnici byly uchovány ostatky třech mužských trupů.

Jako by se Dahmerovi na policejní stanici ulevilo, že mu konečně zatnuli tipec. Poskytl detailní doznání a přiznal se, že dospěl do fáze, ve které těla svých obětí vařil a pojídal.

Kanibalismus a nekrofilie poukazovaly na to, že pachatel trpí duševní chorobou. Státní zástupce však porotu upozornil, že pokud by byl Dahmer shledán choromyslným a poslán

do psychiatrické léčebny, jeho případ by byl za dva roky přezkoumán, a jestliže by jej tehdy prohlásili za přičetného, mohl by opět skončit na svobodě. Soud Jeffreyho Dahmera shledal vinným z patnácti vražd a udělil mu patnáct doživotních trestů. Stát Wisconsin neuplatňuje trest smrti.

Tři měsíce poté, co jej v Milwaukee odsoudili, byl Dahmer vydán do Ohia, kde byl usvědčen z vraždy své první oběti, Stevena Hickse. Na základě tohoto případu mu bylo uděleno další doživotí. Poté se vrátil do nápravného zařízení ve Wisconsinu, kde se nechal pokřtít. V kapli při modlení jej spoluvězeň pořezal břitvou. A dvacátého osmého listopadu 1994 byl ve sprše jiným trestancem ubit k smrti.

„Už jste spokojení? Teď když z něj vymlátili duši – máte, co jste chtěli?“ vřískala jeho matka. Zástup čtyř set lidí v Milwaukee tu noc zapálil svíci za oběti.

HENRY LEE LUCAS: NEJPILNĚJŠÍ AMERICKÝ SÉRIOVÝ VRAH

Henry Lee Lucas, jenž je považován za nejpilnějšiho sériového vraha Ameriky, měl k ruce parťáka. Se svým komplicem Ottisem Toolem se přiznal k více než tři sta šedesáti vraždám – po přezkoumání z nich kriminalisté potvrdili sto padesát sedm.

Předci Lucasovy matky pocházeli z domorodého kmene Odžibvejů. Většinu dne se opíjela kukuřičnou whisky, kterou nakupovala za výdělky z prostituce, a před očima manžela a dětí se válela po podlaze chatrče. Sousedi ji znali jako zlou babiznu, která svých sedm dětí z prvního manželství strčila do dětského domova. Lucasův otec pracoval na železniční dráze, kde během jedné nešťastné nehody přišel o obě nohy.

Lucasova matka a její pasák nešli pro ránu daleko. Po jednom výprasku zůstal malý Henry celé tři dny v bezvědomí a utrpěl poškození mozku. Po dalším incidentu mu lékaři byli nuceni obstarat skleněné oko.

Henry si musel nechat narůst dlouhé vlasy a nosit šaty, aby jej pasák mohl nabízet jak ženám, tak mužům. Když si na nevhodné převlékání začala stěžovat škola, okresní soud tomuto chování učinil přítrž.

V deseti letech ho Bernard Dowdy, jeden z mnoha matčiny milenců, navedl k sexu. Dowdy byl mentálně zaostalý.

Rád podřezával krky telatům a následně souložil s jejich mršičkami. Chlapce ponoukal, aby to taky zkusil. Lucasovi se tato činnost velice zalíbila a od té doby si sex spojoval se smrtí.

Během dětství se nad zvířaty ukájel nesčetněkrát a někdy je z čistého rozmaru zaživa stahoval z kůže. Ve čtrnácti letech pozornost obrátil směrem k ženám. Na autobusové zastávce ztloukl sedmnáctiletou dívku do bezvědomí a poté ji znásilnil. Když se probrala a začala křičet, podle vlastních slov jí zakroutil krkem.

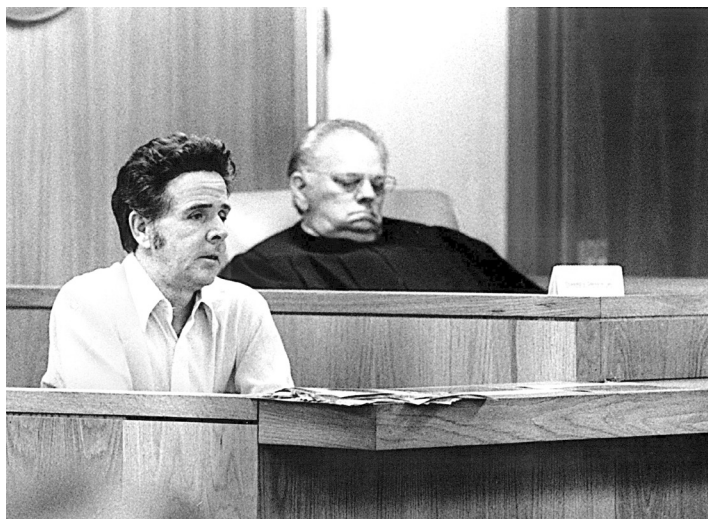
V patnácti byl za krádeže poslán do polepšovny. Dva roky tvrdé práce na vězeňské farmě na něj však neměly žádný vliv. Jakmile se dostal na svobodu, s loupežemi začal nanovo. Zakrátko byl znovu chycen a zavřen do vězení.

Z věznic utekl. Zanedlouho se seznámil s dívkou jménem Stella a okamžitě se do ní zamiloval. Randili spolu čtyři roky, a když ji požádal o ruku, Stella souhlasila. V té době se mu ozvala matka, jež požadovala, aby se o ni postaral. Po divoké hádce ji Lucas zabil. Vysloužil si čtyřicet let za mřížemi, ale odseděl si pouze deset.

V sedmdesátých letech soud Lucase prohlásil za napraveného a zbytek trestu mu odpustil. Ani se venku příliš neohřál a už měl na triku další ženskou oběť. V roce 1971 byl uvězněn za pokus o znásilnění dvou mladistvých dívek. Vymlouval se na to, že se žen nemůže nabažít.

Ukájet touhu

Po propuštění v roce 1975 se oženil se ženou jménem Betty Crawford. Manželství se rozpadlo po tom, co Betty zjistila, že souloží s její devítiletou dcerou a rovněž obtěžuje dceru o dva roky mladší. Lucas se přestěhoval ke svojí sestře, ale ani zde dlouho nepobyl, jelikož si opět neuměl nechat zajít chuť na nejmladší členku domácnosti.

Henry Lee Lucas

V roce 1978 se v jedné vývařovně v Jacksonvillu na Floridě spřátelil se sexuálním delikventem Ottisem Toolem. Šlo o sadistu s homosexuálními choutkami. Převlečený za ženu chodil do baru svádět muže. Dokonce začal užívat ženské hormony ve snaze změnit si pohlaví. Byl pyromanem, jenž se ukájel při pohledu na hořící budovy.

Z Lucase a Toolea se stali milenci, kteří společně páchali nespočet násilných loupeží, jež obvykle skončily vraždou – často pouze pro zábavu. Toole ve svém přiznání uvedl, že v tom období došlo k následujícímu zločinu: Uviděli kolem auta procházet mladý zamilovaný pár. Toole chlapce bez milosti zabil, zatímco Lucas dívku natlačil na zadní sedadlo. Po tom, co ji znásilnil, ji třemi ranami zastřelil, načež tělo vyhodili u krajnice. Toto byl jeden z případů, který policie potvrdila.

K další vraždě došlo za hranicemi Oklahoma City. Když se Tině Williamsově porouchalo auto, nabídli jí svezení. Lucas do ní vpálil dvě kulky a pak měl sex s její mrtvolou.

V roce 1978 se Toole s Lucasem nacházeli v Marylandu, když je neznámý muž poprosil, zda by mu pomohli převést kradená auta. Chvástali se, že pro protřelé zločince, jako jsou oni, to bude hračka. Na to konto jim nabídl, zda by se nechtěli stát profesionálními zabijáky. Dvojice dychtivě přikývla. Jedinou podmínkou bylo, že se musí přidat k satanistickému spolku.

Lucas s Toolem uvedli, že je do floridské sekty zvané Dlač smrti uvedl muž jménem Don Meteric. Součástí přijímacího rituálu bylo usmrcení člověka. Lucas vylákal na pláž jednoho muže a nabídl mu láhev whisky. Když do sebe láhev obrátil, Lucas mu podřízl hrdlo.

Coby členové sekty měla dvojice mimo jiné na starosti unášení mladých prostitutek, které byly následně přinuceny účinkovat v pornografických videích, jež běžně končila reálným zavražděním jedné z postav. Taktéž unášeli nezletilé a převáželi je přes hranice do Mexika, kde byli prodáni nebo obětováni během satanistických ceremoniálů. Děti byly předávány bisexuálnímu veleknězi zvanému Adolfo de Jesus Constanzo a jeho milence, krásné vysokoškolsky vzdělané Saře Marii Aldrete, známé jako *La Bruja* neboli čarodějnice. Během satanistických obřadů společně vraždili a mrzáčili nevinné dětské oběti. Uřezávali jim genitálie a uvařili mozky. Největší poptávka byla po mase cizinců bílé pleti.

Vražedné řádění

Někdy v té době Toole Lucasovi představil jedenáctiletou neteř Becky Powellovou, která trpěla lehkou mentální retardací. Bydlela v domě Tooleovy matky na Floridě, kde dvojice zrovna pobývala. Beckyna matka Druscilla, tedy Tooleova sestra, svého mladšího bratra v dětství, ještě předtím, než si uvědomil svou homosexualitu, několikrát zneužila.

On se zase rád díval, jak si mladíci, kteří mu byli sympatičtí, užívají s Becky nebo s další sestrou Sarah, jež byla ze sourozenců nejstarší.

Když Druscilla spáchala sebevraždu, Becky a její bratr Frank měli být umístěni do dětského domova. Lucas se rozhodl je zachránit. Od ledna 1982 byli všichni čtyři na útěku a žili z peněz, které uloupili z pokladen blízkých večerek. Becky Lucase oslovovala tatko. Jednoho večera, když ji v posteli nevinně lechtal, se začali líbat. Lucas jí sundal šaty a rovněž obnažil sám sebe. Becky měla pouhých dvanáct let, ale podle Lucase vypadala na osmnáct.

Lucas s Toolem i nadále pokračovali ve vražedném řádění. Takto popsal, jak obvykle trávili čas v Georgii: během dvou týdnů unesli a zavraždili šestnáctiletou dívku, jejíž mrtvolu následně zneužili, a pak znásilnili a zohavili starší blondýnu. Další ženu násilím odvedli z parkoviště a před jejími dětmi ji ubodali k smrti. V průběhu jedné vloupačky zastřelili majitele obchodu. Při následující dalšího. Při třetí majitele pobodali a při čtvrté nejprve svázali a pak taktéž ubodali svědkyni. Toole se snažil ukojit svou touhu po mladých mužích. Když byl odmítnut, nešťastníka zastřelil. Becky se svým bratrem Frankem krádežím mnohdy přihlíželi a byli svědky nejedné vraždy.

Cesty Lucase a Toolea se po čase rozdělily. Toole s Frankem odcestovali zpátky na Floridu, zatímco Lucas s Becky začali pracovat pro Smartovy, kteří vlastnili starožitnictví v Kalifornii. Po pěti měsících manželé nové zaměstnance poslali do Texasu, aby dohlédli na matku paní Smartové, osmdesátiletou Kate Richovou.

O několik týdnů později přijela k matce na neohlášenou návštěvu sestra paní Smartové. Dům byl vzhůru nohama. Lucas starou paní obral o veškeré peníze a nakoupil si za ně pivo a cigarety. Když jej paní Smartová našla s Becky v posteli, okamžitě je vyhodila.

Z města odešli po svých a po cestě jim nabídl svezení reverend Reuben Moore. Pověděl jim, že nedaleko založil

náboženskou komunitu nazvanou Dům modlitby. Lucas a jeho patnáctiletá skoromanželka víru přijali za svou a s dalšími členy se ubytovali na slepičí farmě. Becky se zanedlouho začalo stýskat po domově a toužila se vrátit zpátky na Floridu. Lucas jejímu přání sice nebyl příliš nakloněn, ale posléze souhlasil a dvojice se opět vydala na cestu.

Když padl soumrak, rozložili si na přilehlém poli deku. Byla teplá červnová noc. Pohádali se kvůli Beckyně umanuté povaze. Vlepila mu facku. Lucas nato popadl nůž a vrazil jí ho přímo do srdce. Když si dostatečně užil s jejím nehybným tělem, rozřezal ji na kusy a ty roztrousil po lese.

Po vraždě Becky, již Lucas později označil za lásku svého života, se vrátil do Domu modlitby. Jednou v neděli se zastavil před domem paní Richové a nabídl jí odvoz do kostela. Nabídku přijala. Během cesty se jej začala vyptávat na Becky. Lucas vytáhl nůž a bodl ji do boku. Byla na místě mrtvá. Odvezl ji na okraj města, vysvlékl ji a znásilnil. Nahé tělo nacpal do drenážního potrubí, které se táhlo pod silnicí. Později se pro mrtvolu vrátil, ukryl ji do plastového pytle a následně spálil v kamnech uvnitř Domu modlitby.

Šerif Bill F. Conway, přezdívaný Lovecký pes, z okresu Montague v Texasu si chtěl na Lucase posvítit, jelikož byl podezřelý ze zmizení dvou žen. Na policii měl co vysvětlovat.

Pod tlakem

Lucas kouřil jednu od druhé a vypěstoval si závislost na kofeinu. Přestože ho Conway o obě potěšení připravil, Lucas stejně odmítal kápnout božskou. Zatvrzele tvrdil, že se zmizením Kate Richové nemá nic společného a že Becky utekla s řidičem nákladáku, jenž mu slíbil, že ji odveze zpátky na Floridu. Šerif Conway musel zadržného propustit.

Zanedlouho poté Lucas sdělil reverendu Mooreovi, že se vydá hledat Becky. Zamířil k Missouri, když vtom na benzínové stanici zahlédl osamocenou ženu. Vytáhl nůž, přitiskl jí ho k žebrům a nařídil jí, aby si vlezla do auta. Vyrázili jižním směrem k Texasu. Jakmile začala podřimovat, Lucas zastavil u krajnice s úmyslem ji znásilnit. Když na krku ucítila ostří nože, s úlekem se probudila. Bodl ji, skopl na zem, rozřezal jí oblečení a vyprázdnil peněženku. Po tom, co tělo zneužil, odtáhl ho mezi stromy. Auto nechal stát ve Fredericksburgu v Texasu a vrátil se do Domu modlitby.

Během jeho nepřítomnosti reverend Moore prozradil šerifu Conwayovi, že u Lucase spatřil pistoli. Byl to usvědčený zločinec a jako takový u sebe nesměl držet zbraň. To stačilo k tomu, aby byl znovu poslán do chládku. Šerif Lucasovi opět odepřel kávu a cigarety. A Lucas konečně začal zpívat. O něco později jej našli v cele s nařiznutými zápěstími.

Jakmile ho ve vězeňské nemocnici dali dohromady, Lucas byl přemístěn do křídla se zvýšenou ostrahou. Další noc úplně ztratil nervy. V brzkých ranních hodinách začal křičet. Když jej dozorce přišel zkontrolovat, Lucas tvrdil, že uviděl světlo, jež k němu promlouvalo. Žalářník z noční směny Joe Dan Weaver věděl, že si v cele roztřískal žárovku, proto jen mávl rukou a doporučil mu, aby se trochu prospal. Druhou noc Lucas dozorce zavolal zas a přiznal se, že spáchal mnoho hrůzných činů. Weaver mu poradil, aby poklekl a modlil se k Bohu. Lucas jej místo toho poprosil o tužku a papír.

Následující půl hodinu Lucas strávil psaním vzkazu pro šerifa Conwaye. Stálo v něm: „Tak dlouho jsem se snažil sehnat pomoc, ale nikdo by mi neuvěřil. Posledních deset let jsem zabíjel jednoho člověka za druhým, ale nikdo mi nevěří. Nemůžu v tom pokračovat. Zabil jsem lásku svého života.“

Když byl s doznáním hotov, papírek prostrčil pode dveřmi. Weaver si jej přečetl a zavolal šerifovi. Věděl, že za těchto okolností se za brzký budíček nebude zlobit.

Když dorazil, zahrnul Lucase jeho oblíbenými pochutinami a vypytl se na vraždy. Lucas mu sdělil, že v cele zahlédl světlo a to mu poradilo, aby se přiznal ke svým hříchům. Pak se doznal k vraždě Kate Richové.

Později na něj šerif Conway společně s texaským rangerem Philem Ryanem udeřil kvůli Becky Powellové. Zatímco vyprávěl o tom, jak ji pobodal, znásilnil a rozčtvrtil, ze zdravého oka mu tekly slzy. Děsivý příběh oba zkušené strážníky zcela vyvedl z míry.

„Je to všechno?“ zeptal se Ryan zaskočeně a napůl doufal, že ano.

„Ani zdaleka,“ odpověděl Lucas. „Řekl bych, že mám na svědomí víc než sto obětí.“

Hrůzostrašná litanie

Následující den policie okresu Montague začala Lucasovo doznání prověřovat. Poblíž drenážního potrubí, kam dočasně ukryl mrtvolu paní Richové, našli dámské spodní prádlo a rozbité dioptrické brýle. V Domě modlitby objevili spálené kusy lidského masa a ohořelé kosti.

Lucas je zavedl k poli, kde zabil Becky. V trávě se považoval zapomenutý kufřík s dámským oblečením a šminkami. Dívčina lebka, pánev a další ostatky byly nalezeny v lese v pokročilém stadiu rozkladu.

Začal mluvit i o dalších vraždách. Často nevynechal mrazivé detaily. Policie měla co prošetřovat.

O týden později Lucas, obviněný z vraždy Kate Richové a Becky Powellové, stanul před soudem. Na otázku, zda si uvědomuje závažnost obvinění, odpověděl, že ano, a zároveň se přiznal k další stovce vražd.

Šokovaný soudce mu prohlášení mohl sotva přičíst k dobru. Zeptal se obviněného, zda v minulosti prodělal

psychiatrické vyšetření. Lucas přikývl a vysvětlil, že „nikdo s tím nechtěl nic dělat. Víím, že není normální zabíjet ženské jen kvůli sexu.“

Lucasova skandální výpověď upoutala pozornost médií a na druhý den se v novinách po celých Státech nepsalo o ničem jiném. Policejní oddělení ve všech městech a okresech začala prověřovat záznamy pohřešovaných a případem se začalo zabývat i nově založené *Národní centrum pro analýzu násilných trestných činů*.

Toole byl tou dobou již za mřížemi. Ve Springfieldu byl odsouzen k patnácti letům odnětí svobody za žhářství. Spoluvězni se pochlubil, že znásilnil, zavraždil, stal, usmažil a snědl chlapce jménem Adam Walsh. Ve světle Lucasovy výpovědi policie začala jeho historky brát vážně.

Když si Lucas s Toolem jednou pustili pusu na špacír, jen tak s tím nepřestali. Přiznali se k vyloupení několika večerek. Při jedné krádeži svázali mladou dívku. Když se z provazů vyprostila, Lucas ji střelil do hlavy a Toole měl sex s jejím bezvládným tělem.

Jednotlivé vraždy od sebe dělilo až tisíce kilometrů. V okrese Duval County na Floridě Lucas podle všeho spáchal osm vražd, které byly do té doby neobjasněné. Oběťmi byly ženy ve věku sedmnáct až osmdesát let. Některé byly zbité, jiné uškrcené, ubodané nebo zastřelené. Dlaň smrti mu prý doporučila, aby obměňoval techniku.

Poblíž Austinu v Texasu Lucas ukázal na budovu a zeptal se, zda dříve nesloužila jako obchod s alkoholem. Sloužila. Lucas si vzpomněl, že během vloupačky v roce 1979 zabil jeho majitele. V tomtéž okrese policii zavedl k poli, na kterém usmrtil a zohavil dívku jménem Sandra Dubbsová. Dokonce si pamatoval místo, kde se našlo její opuštěné auto.

Lucas s Toolem křižovali mezistátní dálnici číslo třicet pět, zabíjeli tuláky, stopaře, muže, jež okradli o peníze, a starší ženy, jež unesli z vlastních domovů. V průběhu pěti let jen v blízkosti této dálnice zavraždili více než dvacet lidí. Jedna